

1519

Desinència *-ieu* de l'ImI 5 (*veníeu* o *batíeu*)

(ALDC, IX, 2136. *Veníeu* o *batíeu* [ImI 5])

Per a l'estudi d'aquesta desinència *-ieu*, tenim en compte els verbs *vendre* i *batre*; veg. mapa 1518.

En aquest mapa i comentari estudiem la distribució de les característiques i la distribució de la desinència de la segona persona del plural de l'imperfet d'indicatiu dels dos verbs mencionats, que del llat. cl. VENDEBÁTIS, BATTEBÁTIS, van passar al llat. vg. *VENDEBÁTIS, *BATTEBÁTIS, que en cat. haurien donat, en part, uns resultats fidels a aquests ètims com són: *venévets* 87 (> *veneves* 87, *venevas* 94); *venéveu*, *venévau* 93, 99, 108, per la natural vocalització de *-[ts]* > *-[w]*; *venévou* 90, *batévou* 98, per l'assimilació de *[aw]* > *[ow]*; *venevo* 89, *venev[u]* 85, per la monoftongació de *[aw]*. La pèrdua de la consonant labial va generar *venéieu* 65, *venéiau* 123, *batéau* 119, 123 i, per canvi de conjugació,

veníeu, *batíeu* (*veníau* 112, 121; *viníau* 109, *viníeu* 110, per assimilació vocàlica a la *i* tònica; *ven*['iu]/*ven*[iw] 35, 42, *vend*['iu] 7, *bat*['iu], per monoftongació del diftong *-eu*), amb les variants antigues amb *[β]* *veníveu*, *batíveu* (> *venívou*, *batívou* > *veniv*[u] 88, *bativ*[u] 40).

Sembla que, des d'un punt de vista cronologicogeogràfic, l'etapa primitiva d'aquesta desinència (*-éveu*, *-íveu*) es manté en parlars ribagorçanopallaresos (i àrea contigua), mentre que la fase més avançada (*-ieu*) és patrimoni de la resta del domini, amb la particularitat del canvi de *-ieu* a *-í[u]* en ross. i part del cat. central.

La desinència *-ieu* de *veníeu*, *batíeu* és l'única forma normativa des del DOrt, 1917.

